

Gran nit de rock i rap

Quimi Portet i Isma Prados a la cuina Foto: X.C.

Una parella explosiva, Quimi Portet i Isma Prados, dimecres passat a la penúltima sessió del Gastromusical del restaurant El Molí de l'Escala. La combinació resultava irresistible i El Molí va viure un dels grans plens de la temporada, tant a dins del restaurant com a les grades reservades per als espectadors que assisteixen només al concert. El bon rotllo entre el rocker i el cuiner era molt perceptible, entre altres coses perquè al primer li agrada la bona taula –tot i que el concepte gastro li recordi “la sal de fruites”– i el segon té també el seu cor de rock'n'roll. Així que Portet va entrar a la cuina per ajudar a preparar un dels plats del menú concebut per

Prados, i el xef va sortir a l'escenari al final del concert per substituir el bateria titular de la gran banda d'en Quimi, Xarli Oliver, per tocar La Rambla.

Acompanyat també per la guitarra de Jordi Busquets –“el millor guitarrista del món i el segon més guapo”, va dir Portet, i no cal dir qui lidera el segon rànquing– i el baix d'Antonio Fidel, que l'acompanya des dels temps heroics de Los Burros, ara fa trenta anys, Quimi Portet va oferir un dels seus imponents concerts basats sobretot en unes cançons tan singulars com meravelloses; la contundència d'un grup de rock clàssic, amb dues guitarres, baix i bateria, i un sentit de l'humor també inimitable. Al Molí, va utilitzar recursos ja habituals, com la seva petició entusiasta al públic perquè cridi amb conceptes clau per a un bon cantautor com ara “llibertat” o, més qüestionable en aquest context, “Sabadell”. La gent li segueix el joc i, quan la paraula “Sabadell” apareix no se sap com al mig d'una cançó, tothom crida amb passió no fingida, com si la capital vallesana no fos una ciutat, sinó un símbol carregat de sentit per a l'audiència. La ironia és una de les grans armes de Portet, que no dubta a presentar El meu hámster va anar a Cuba com una cançó nacionalista. Com ja deixa clar des del primer moment, Portet té una bèstia al seu interior, però la sap dominar prou bé.

El gran misteri de la banda de Portet és que pot sonar com Santana (Vida interior d'un lluç), com uns Pink Floyd revolucionats amb un apoteòsic solo final de Busquets (Ràdio Infern) o, gairebé sempre, com una colla de peluts elèctrics molt ben conjuntada. Fins i tot van recordar Toti Soler (Em dius que el nostre amor) i per interpretar l'estiu Sunny Day, ja en els bisos, Portet es va quedar sol amb Busquets, com si fos un crooner tan excessiu com hilarant. Una gran nit de rock... i de rap (allagostat) i peus de porc rostats, en la part gastro del bateria Prados.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 23-08-2013 Pàgina 23

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/671962-gran-nit-de-rock-i-rap.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss